

Arrest

nr. 175 583 van 30 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat M. DEPOVERE en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 13 september 2015 België is binnengekomen samen met zijn broer Athir N.R. A.-F. (RvV X), diende op 14 september 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 15 april 2016 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 15 april 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 14/09/2015

Overdracht CGVS: 28/12/2015

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 7 maart 2016 van 17u20 tot 17u57, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, meester Depovere, was gedurende het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart Iraaks staatsburger te zijn van Arabische origine. U bent afkomstig uit de wijk Al Riyadh in Bagdad en u bent aanhanger van het sjiïsme.

U werkte in de supermarkt van uw broer A.-F. Athir N. R. (O.V.(...)), waar jullie voeding, geschenken, antieke producten en beeldjes en posters van Onze-Lieve-Vrouw verkochten.

Op 15 februari 2015, rond de middag, vielen onbekende gewapende mannen de winkel binnen. Ze staken u neer met een mes, waardoor u ernstig gewond raakte en het bewustzijn verloor. Uw broer kreeg rake klappen, werd uitgescholden voor ongelovige en werd bedreigd met een pistool. De overvallers namen de inhoud van de kassa mee en maakten zich hierna snel weer uit de voeten. Buurtbewoners kwamen jullie toegesnel en brachten u en Athir naar het ziekenhuis. Na enkele dagen mocht u het ziekenhuis verlaten. Na de overval bleef u thuis, u was immers bang om nog buiten te komen, u dacht dat de overvallers u overal zouden blijven volgen.

Nadat u van uw verwondingen was hersteld, bent u samen met Athir naar België gereisd, waar u op 14 september 2015 asiel hebt aangevraagd.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw nationaliteitsbewijs, de rantsoenkaart en woonstkaart van uw vader, uw identiteitskaart, een medisch attest en uw reispaspoort.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw broer, A.-F. Athir N. R. (O.V.(...)). In het kader van de asielaanvraag van uw broer heb ik een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De hierboven vermelde beslissing betreffende de asielaanvraag van uw broer bevat de volgende motieven:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omwille van problemen met onbekende personen die uw winkel hebben overvallen. Op basis van uw verklaringen moet echter worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd uw relaas en uw vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Vooreerst zij opgemerkt dat u uiterst vaag bent met betrekking tot de identiteit van de personen die u vreest en het eigenlijke risico op vervolging dat u vanwege deze personen liep, waardoor u immers het land verklaart te hebben moeten verlaten. U beweert namelijk dat u niet weet wie de personen zijn die uw winkel hebben overvallen. U weet niet of zij leden van een militie zijn dan wel gewone criminelen (CGVS Vragenlijst vraag 3.5, CGVS p.14). U verklaart dat u niemand kunt beschuldigen, want er zijn veel milities, veel partijen en veel gangsters (CGVS p.15). Overigens blijkt uit uw verklaringen dat dergelijke overvallen, zoals u verklaart te hebben meegemaakt, overal in Irak vaak voorkomen en dat dat zeker niet alleen in uw winkel is gebeurd (CGVS p.15). U zou na deze overval uw winkel hebben verkocht en verder geen andere problemen in dit verband hebben gekend (CGVS, p. 14-21). Hieruit kan logischerwijs bezwaarlijk worden geconcludeerd dat u persoonlijk en systematisch werd gevisieerd of vervolgd. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk waarom u, die als winkelier het slachtoffer werd van één gewelddadige overval gepleegd door u onbekende personen, zich omwille hiervan genoodzaakt zag uw land van herkomst te ontvluchten en zich op internationale bescherming te beroepen. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees voor vervolging dan ook ondermijnd.

In ditzelfde verband kenmerkt uw asielaanvraag zich door een onaannemelijk gebrek aan initiatief om meer informatie te bekomen. Dit gebrek aan initiatief kan geïllustreerd worden door het feit dat u het zowel in Irak als in België hebt nagelaten zich verder te informeren aangaande de kernelementen en de evolutie van uw asielproblemen, met name het eigenlijke risico op vervolging dat u zou lopen. Wanneer u immers werd gevraagd of u zich in Irak hebt geïnformeerd over het onderzoek naar de overval, nadat u naar aanleiding van die overval een klacht bij de politie had ingediend, verklaarde u dat u dat niet hebt gedaan. U was toen alleen maar bezig met hoe u buiten Irak kon geraken, u had een klacht ingediend

en de rest was volgens u het werk van het politiekantoor (CGVS p.20). Echter, gezien u zich op basis van een vrees voor vervolging genoodzaakt zag uw land van herkomst te verlaten, mag toch redelijkerwijs worden verwacht dat ernstige en veelvuldige pogingen zou ondernemen om zich te informeren over de situatie van uw problemen. Dit hebt u duidelijk niet gedaan, zoals hierboven reeds werd aangehaald weet u zelfs niet wie u eigenlijk hoeft te vrezen. Een dergelijke ongeïnteresseerde houding brengt de geloofwaardigheid van uw verklaringen danig in het gedrang. Wanneer u vervolgens werd gevraagd of u vanuit België nog hebt geïnformeerd naar de stand van zaken omtrent uw problemen, antwoordde u opnieuw dat u dat niet hebt gedaan. U verklaarde dat het belangrijkste is dat u Irak hebt verlaten (CGVS p.10). Uitgebreide pogingen om zich te informeren over de situatie van de problemen en de evolutie ervan na het vertrek uit het land van herkomst kunnen echter worden verwacht van iemand die omwille van bepaalde zware problemen zijn land van herkomst meent te moeten ontvluchten en beroep wenst te doen op internationale bescherming. Uw verklaring dat er niks was bij uw ouders, anders zouden ze het u wel vertellen (CGVS p.10), is hierbij niet afdoende. U had immers ruimschoots de mogelijkheid om meer informatie na te vragen, hetgeen u duidelijk hebt nagelaten. Uw ongeïnteresseerde en nalatige houding tasten de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees en de geloofwaardigheid van uw problemen verder ernstig aan.

Verder moet worden opgemerkt dat er verschillende ongerijmdheden werden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen. Zo had u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aanvankelijk verklaard dat uw winkel werd aangevallen door vijf gewapende mannen (CGVS Vragenlijst vraag 3.5), terwijl u ten overstaan van het CGVS verklaarde dat uw winkel slechts door vier mannen werd overvallen (CGVS p.14). Ook in de klacht die u neerlegde bij de politie waarmee u uw beweringen over de overval op uw winkel wilt staven staat te lezen dat er vier gewapende gangsters uw winkel binnenkwamen (Document 9). Deze vaststelling is opmerkelijk. U werd hier dus mee geconfronteerd, maar uw verklaring dat de mensen zegden dat er vijf personen waren, maar dat u er zelf slechts vier hebt gezien, is niet afdoende. Deze bewering heft de duidelijke tegenstrijdigheid dat u bij de DVZ zelf verklaarde dat er vijf personen uw winkel binnenvielen en u bij het CGVS verklaarde dat het er maar vier waren immers niet op.

Ook over het indienen van de klacht naar aanleiding van de overval, legde u inconsistente verklaringen af. U verklaarde namelijk aanvankelijk dat de politieagenten na de overval naar het ziekenhuis zijn gekomen en dat u daar een klacht hebt ingediend (CGVS p.17). Later beweerde u echter dat u de klacht in het politiekantoor had ingediend (CGVS p.21). Wanneer u hierover verduidelijking werd gevraagd, verklaarde u dat u één of twee dagen nadat u het ziekenhuis had verlaten naar het politiekantoor bent gegaan, omdat de officier van het politiekantoor zelf een stempel moest zetten op de klacht en dat zelf moest ondertekenen en u moest vervolgens zelf naar het kantoor gaan om dat zelf op te halen (CGVS p.21). Uw verklaringen kunnen echter niet worden aanvaard. Er moet immers worden opgemerkt dat in de klachtenbrief die u neerlegde (Document 9) en die is gedateerd op 15 februari 2015 te lezen is dat u de klacht wel in het politiekantoor hebt ingediend op 15 februari 2015, de dag van de overval. Er staat immers "De beklager Athir Nori Rahim kwam naar ons kantoor en zei ...". Opnieuw wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen ondermijnd. Daarenboven moet worden benadrukt dat het hoogst opmerkelijk is dat in de klacht die is opgesteld op 15 februari 2015 reeds staat dat u alle producten van uw winkel totaal hebt uitverkocht, terwijl uit uw verklaringen blijkt dat uw vader en broer daar pas 17 of 18 dagen na de overval mee zijn begonnen (CGVS p.20). Dergelijke vaststellingen doen niet alleen de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag verder wankelen, maar halen ook de waarachtigheid van deze door u neergelegde klacht onderuit.

Voorts moet erop gewezen worden dat uw gedrag bezwaarlijk te rijmen valt met de door u verklaarde vrees voor vervolging. Er moet immers worden opgemerkt dat u na de overval op 15 februari 2015 nog zes maanden hebt gewacht om uiteindelijk uw land te verlaten. U bent immers pas op 10 of 11 augustus 2015 naar Erbil vertrokken om van daar naar Turkije en vervolgens naar Europa verder te reizen (CGVS p.13). Wanneer u werd gevraagd waarom u zo lang hebt gewacht, verklaarde u dat u het geld nog moest verzamelen en dat Samer zijn wonden nog moesten genezen (CGVS p.19). Echter, wat uw verklaring over het verzamelen van het geld alvast betreft, moet worden onderstreept dat uit uw verklaringen blijkt dat uw familieleden een twee à drietal weken na de overval zijn begonnen met de uitverkoop van uw winkel en dat dat slechts enkele dagen heeft geduurd. Aangezien u verklaarde dat u het geld van die uitverkoop hebt gebruikt om uw reis te maken, had u dus na ongeveer een maand na de overval al genoeg geld verzameld om het land te kunnen verlaten (CGVS p.13,20), toch hebt u dit niet gedaan. U benadrukte bovendien herhaaldelijk dat u in die periode van zes maanden dat u nog in Bagdad was na de overval uw huis niet meer hebt verlaten. U verklaarde dat u het huis niet uit bent geweest, u was bang om op straat te komen bij u in de buurt, u was erg getraumatiseerd en bleef thuis zitten en keek naar de televisie (CGVS p.10,14,18,19). Later verklaarde u echter dat u toch uw huis hebt verlaten. U verklaarde namelijk dat u soms boodschappen deed in de winkels in de buurt (CGVS p.18,19). Echter, als u beweert dat u nergens in uw land veilig bent omwille van een gegronde vrees

voor vervolging van personen die u overal zouden blijven volgen om u te vermoorden (CGVS p.18,21), is het bijzonder weinig overtuigend dat u verklaart dat u na de overval, die volgens u de doorslag heeft gegeven voor uw vertrek uit uw land (CGVS p.19), ten eerste nog zes maanden hebt gewacht vooraleer u effectief bent vertrokken en dat u ten tweede nog boodschappen deed in uw buurt, terwijl u verklaart dat de situatie er erg onveilig en gevaarlijk was, en dat u zodanig getraumatiseerd was door de overval dat u enkel binnen kon blijven en naar voetbalmatches op televisie kon kijken (CGVS p.18). Hierdoor wordt het bedrieglijke karakter van uw asielaanvraag verder bevestigd.

Ten slotte haalde u ook nog aan dat in januari 2015 personen in de moskee u hebben aangesproken met de vraag om zich bij de milities aan te sluiten. Toen u dit weigerde, maakten zij hier geen probleem van en zegden ze dat het ok was (CGVS p.3). U verklaart echter dat die mensen van de moskee zoiets niet gaan vergeten en dat ze u op straat, op uw werk en overal zullen vernederen omdat u weigerde zich bij de milities te voegen (CGVS p.4). Er moet echter worden benadrukt dat uit uw verklaringen duidelijk blijkt dat er geen echte druk op u werd gezet en dat er vooralsnog niets in die aard met u is gebeurd (CGVS p.3,4). Ook hier kan dus evenmin worden besloten tot een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde.

De documenten die u neerlegt en waarmee u uw asielaanvraag tracht te staven zijn niet van die aard dat ze de bovenstaande conclusies kunnen wijzigen. Er moet immers worden aangehaald dat documenten louter een ondersteunende werking hebben en een geloofwaardig en plausibel relaas kracht kunnen bijzetten. Op zichzelf kunnen documenten echter niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag herstellen. Daarenboven blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd dat omwille van de hoge corruptiegraad in Irak eender welk document in Irak eenvoudig tegen betaling kan worden verkregen, waardoor de objectieve bewijswaarde van Iraakse documenten hoe dan ook bijzonder relatief is. Wat de klacht betreft werd hierboven reeds aangehaald dat de inhoud van bepaalde aspecten in dit document niet strookt met uw verklaringen, waardoor dit document geenszins de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen kan omkeren, wel integendeel. Verder bevatten uw huwelijksakte, uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, uw bewonerskaart, uw militair boekje, uw rantsoenkaart en uw reispaspoort louter identiteitsgegevens die hier niet worden betwist. De nationaliteitsbewijzen en identiteitskaarten van uw vrouw en uw zoon bevatten hun identiteitsgegevens die hier evenmin ter discussie staan. De overlijdensakte van uw neef Fallah en de medische documenten over de verwondingen van de broer van Fallah betreffen hun persoon, maar dragen niets bij aan uw persoonlijke relaas. De DHL-enveloppen tonen louter aan dat u bepaalde documenten vanuit Irak hebt opgestuurd gekregen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet."

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie evenmin wijzigen. Uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, uw reispaspoort, en de rantsoenkaart en woonstkaart van uw vader, bevatten louter informatie aangaande de identiteit van u en uw vader, die niet betwist wordt. Uit

het door u neergelegde Belgische medisch attest blijkt verder dat gezondheidsproblemen u verhinderen autonoom te leven. Het attest vermeldt verder niet met wat voor gezondheidsproblemen u dan te kampen zou hebben, noch bevat het een sluitende analyse met betrekking tot de oorzaak van deze problemen. Bijgevolg kan dit stuk geenszins aanzien worden als begin van bewijs van de door u en uw broer aangehaalde vervolgingsfeiten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“1.Schending van artikel 1 van de Conventie van Geneva van 28/07/1951 gewijzigd door artikel 1 §2 van het protocol van 31/01/1967 betreffende het status van Vluchtelingen en van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980”

(...)

“2.Schending van artikel 48 /4 van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980”

Hij stelt dat hij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het vluchtelingenverdrag omwille van de dreiging en aanval van criminele mannen. Uit het feitenrelaas blijkt dat hij daarbij is neergestoken met een mes en dat in geval van een terugkeer naar Irak in de huidige omstandigheden het risico om opnieuw slachtoffer te worden zeer groot is. Hij vraagt om rekening te houden met de politieke, historische en actuele situatie in Irak, en zich niet te beperken tot een restrictieve lezing van bepaalde geïsoleerde elementen. Zijn afkomst wordt immers niet betwist.

Verzoeker vraagt de toepassing van het voordeel van de twijfel. Hij gaat opnieuw in op het feit dat hij afkomstig is uit Bagdad. Hij stelt dat de Commissaris-generaal de genomen beslissing ten aanzien van zijn broer Athir integraal overneemt en dat geen rekening wordt gehouden met verzoekers afgelegde verklaringen en de persoonlijke verwondingen die hij opliep naar aanleiding van de aanval. Hij licht toe dat daar geweld op grote schaal en mensenrechtenschendingen voorkomen en vraagt om de elementen die zeker zijn in het dossier te beoordelen.

Betreffende bepaalde argumenten van de besteden beslissing laat verzoeker het volgende gelden:

“Verwerende partij stelt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen aangaande zijn probleem maar neemt voor verzoeker eigenlijk gewoon integraal de genomen beslissing over van zijn broer, Athir. Zonder rekening te houden met de afgelegde verklaringen van verzoeker en de persoonlijke verwondingen die hij opliep naar aanleiding van de aanval.

Dit is geen persoonlijke behandeling van het dossier op dergelijke wijze.

Verzoeker volhardt echter in zijn eerder afgelegde verklaringen.

Er dient te worden opgemerkt dat dus totaal wordt voorbijgegaan aan de door verzoeker opgelopen verwondingen ten gevolge van deze overval.

Verzoeker kan nog maar moeilijk spreken en heeft zichtbare letsels overgehouden aan zijn verwondingen. Met geen woord wordt hierover gerept in de bestreden beslissing.

Er werd ook een medisch attest neergelegd betreffende verzoeker. Dit attest wordt zelfs niet besproken in de besteden beslissing.

Er kan geen twijfel over bestaan dat verzoeker ernstige verwondingen heeft opgelopen na het slachtoffer te zijn geweest van gewelddaden.

Art. 48/7 van de vreemdelingenwet. :De Commissaris-generaal beschouwt het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd, reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, als een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen en dat ze niet op zich een gegronde vrees voor vervolging uitmaken.

Er wordt niet getwijfeld aan het feit dat verzoeker reeds een vervolging heeft ondergaan in het verleden. Met name de aanval op zijn persoon met een mes. Dit is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor

verzoeker gegrond is. Het is dan aan tegenpartij om deze te betwisten, wat dus leidt tot een omkering van de bewijslast.

(Ook: EHRM 9 maart 2010, RC v Zweden)

Tot op heden heeft verzoeker duidelijke letsels ten gevolge van deze aanval.

Men dient daarenboven rekening te houden met om het even welke andere vervolging waarvan verzoeker het slachtoffer kan worden bij terugkeer.

Tegenpartij verliest belangrijke zaken uit het oog met name het feit dat in casu de bewijslast wordt omgedraaid en het feit dat het niet om dezelfde foltering dient te gaan maar om het even welke vervolging bij terugkeer.

Verzoeker verwijst ten slotte ook naar de argumenten van zijn broer daar, zoals reeds eerder gezegd, men de beslissing van de broer Athir gewoon overneemt.

Wat betreft zijn aanvallers wenst verzoeker op te merken dat het niet meer gemakkelijk is om personen te onderscheiden.

Er zijn ontzettend veel milities aanwezig en iedereen opereert maar in naam van wat zij denken dat nodig is.

Na de overval was verzoeker bezig met zijn herstel en kwam hij niet veel meer buiten zodat hij zelf niet meer de nodige aandacht heeft geschonken om de daders te kunnen identificeren.

Na het verlaten van het land is het moeilijk om nog informatie in te winnen. Verzoeker wil zijn familie en kennissen hiermee niet belasten. Vooral omdat met de huidige situatie in Irak iedereen een groot risico loopt daar er geen vertrouwen meer is in elkaar.

Verzoeker wil dus niemand in gevaar brengen.

Verzoeker wenst voor de duidelijkheid nog eens te herhalen dat de politie na het incident onmiddellijk ter plaatse kwam en door hen werd een PV opgemaakt.

Wat betreft de producten van de winkel dient verzoeker te preciseren dat de verse producten en diepvriesproducten onmiddellijk verkocht werden. Na een paar weken begon men vervolgens met de verkoop van de andere producten.

Verzoeker verliet het land pas in augustus 2015 daar verzoeker eerst diende te herstellen van zijn verwondingen. Het zou een zware reis worden en hij diende dus voldoende gerecupereerde zijn."

Wat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus betreft, betoogt verzoeker na een algemene en theoretische uiteenzetting als volgt:

"2.3.

Door tegenpartij wordt geen twijfel geuit over de geboorteplaats van verzoeker.

De afkomst van verzoeker wordt niet betwist.

2.4.

Verwerende partij stelt al te gemakkelijk dat verzoeker ondanks de complexe, problematische en ernstige situatie in Bagdad er toch kan gaan wonen.

Er zijn dagelijks burgerdoden en een gemiddeld aantal aanslagen van 3 à 4 per dag, maar volgens tegenpartij is dit geen beletsel om lekker te vertoeven in Bagdad.

Tegenpartij motiveert niet goed en daarenboven zeer tegenstrijdig.

Vooreerst wordt er eigenlijk wel een beschrijving gegeven van de slechte situatie in Bagdad en stelt men vast dat inderdaad ook burgers geïsoleerd worden en dat er dagelijks dodelijke slachtoffers vallen. Het aantal slachtoffers in getallen is enorm.

Burgers zijn hoofdzakelijk doelwitten, het cijfer van het aantal slachtoffers per dag ligt hoog, soennieten worden vooral geïsoleerd door de sjiiitische milities,... Niet veel positiefs te vinden dus.

Maar toch slaagt tegenpartij er in om er een draai aan te geven door te stellen dat het openbaar leven in de stad niet volledig is stil gevallen dus concludeert men maar dat er geen belet is voor verzoeker om terug te keren.

Het al dan niet nog aanwezig zijn van openbaar leven in een stad kan niet gebruikt worden als reden dat het plots veilig zou zijn om aldaar in de stad te wonen.

Een openbaar leven zal nooit volledig stilvallen daar op deze manier de mensen juist mentaal proberen te overleven.

Dit betekent niet dat het een veilige situatie is.

Men kan niet één stereotiepe beslissing opmaken zonder een onderscheid te maken tussen bijvoorbeeld sjiieten en soennieten, bepaalde profielen,....

Tegenpartij maakt gewoon stereotiepe beslissingen wat betreft de subsidiaire bescherming in alle dossiers.

Het niet voldoende gemotiveerde zijn werd onlangs ook bevestigd in verscheidene arresten van Uw raad.

(cfr arrest 12 april 2016 met nummer 166 616)

De door tegenpartij aangehaalde rapporten dateren van respectievelijk oktober 2014 en oktober 2015.

In de bestreden beslissing worden alleen naar bovengenoemde rapporten verwezen.

Daarenboven is het totaal niet duidelijk en transparant welke bronnen worden gebruikt om deze rapporten op te stellen. Men dient vast te stellen dat men zich herhaaldelijk baseert op dezelfde anonieme bronnen.

Uit de berichtgeving in de media blijkt duidelijk dat de situatie in Bagdad de laatste maanden enorm verslechterd is.

Hier wordt totaal geen rekening mee gehouden.

Daarenboven worden ook bepaalde argumenten aangehaald, zoals het niet stil vallen van het openbaar leven, dewelke totaal niet als doorslaggevende criteria kunnen dienen om te oordelen.

2.5.

Het gaat hier duidelijk om een politiek spel en niet meer om een realistisch beeld van de situatie in Bagdad.

Het is zeer opvallend dat dit moment van 'bezinning' en wijziging in de beslissingen komt op een moment dat er een vluchtelingencrisis heerst in het land en het aantal asielzoekers uit Irak drastisch stijgt.

Deze handelingen zijn dus duidelijk politiek gestuurd.

Men kan dit handelen niet rechtvaardigen en het is alleen hypocriet te noemen.

Bij een terreurdaad in Europa komen ongeveer 130 mensen om het leven en gans Europa staat op zijn kop, enorm gevoel van solidariteit, het publieke leven valt praktisch stil en mensen weten niet meer wat doen.

Verzoeker en zijn mede lotgenoten ervaren dit DAGELIJKS en leven DAGELIJKS met een dergelijke angst gedurende reeds vele maanden en zelfs jaren.

Hoe kunnen de politici in dit land, na hun eigen ervaring, dan nog stellen dat het toch niet zo slecht kan vertoeven zijn in dergelijke situaties?! Verzoeker kent deze situatie gedurende jaren. Zou men het dan niet eens beu worden?!

In de bestreden beslissing stelt men zelf dat maandelijks honderden doden en gewonden vallen alsof men over appels spreekt. De cijfergegevens kunnen volgens tegenpartij niet op zichzelf beoordeeld worden.

Er wordt duidelijk gemeten met twee maten en gewichten.

Het is pas als het zich naast zijn bed afspeelt, dat het als echt ernstig wordt genomen.

2.6.

Het feit dat een hoog aantal asielzoekers bij IOM een repatriëring naar Bagdad zouden gevraagd hebben is totaal geen aanwijzing van het feit dat andere burgers geen bescherming zouden nodig hebben.

Daarenboven kwam deze beweging er na de 'ontradingsbrief' van de staatssecretaris en na het beginnen opsluiten van Irakezen in gesloten centra.

Daarna dient zich ook de vraag gesteld te worden of alle mensen dewelke terugkeerden wel degelijk woonachtig zijn in Bagdad.

Het is inderdaad zo dat asielzoekers zich in het verleden hebben uitgegeven als inwoners van Bagdad, daar er zo een grotere kans op bescherming was.

Er werd dus zeker ook gelogen door asielzoekers over hun afkomst.

Degene die terugkeerden zijn dus misschien wel mensen dewelke hun kansen zagen dalen na de ontradingsbrief en elders in Irak woonachtig zijn.

Het is niet omdat men een repatriëring vraagt naar Bagdad, dat men er wel degelijk woonachtig is.

Men mag dus eventueel alleen rekening houden met de mensen dewelke wel degelijk afkomstig zijn uit Bagdad en zich daar terug hebben geïnstalleerd. Ook dan is het bovendien nuttig om te kijken of het vooral om soennieten of sjiïeten gaat.

Uit de praktijken en incidenten in de centra blijkt dat de vrees bij sjiïeten momenteel veel kleiner en ze minder vrees hebben om te worden teruggestuurd.

2.7.

Uit recente informatie blijkt dat de situatie in Bagdad nog steeds zeer ernstig te noemen is.

□ AA (Article 15(c)) Iraq CG, [2015] UKUT 00544 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), 1 October 2015, available at: <http://www.refworld.org/docid/561224e24.html>

1. *There is at present a state of internal armed conflict in certain parts of Iraq, involving government security forces, militias of various kinds, and the Islamist group known as ISIL. The intensity of this armed conflict in the so-called "contested areas", comprising the governorates of Anbar, Diyala, Kirkuk, (aka Ta'min), Ninewah and Salah Al-din, is such that, as a general matter, there are substantial grounds for believing that any civilian*

returned there, solely on account of his or her presence there, faces a real risk of being subjected to indiscriminate violence amounting to serious harm within the scope of Article 15(c) of the Qualification Directive.

2. *The degree of armed conflict in certain parts of the "Baghdad Belts" (the urban environs around Baghdad City) is also of the intensity described in paragraph 1 above, thereby giving rise to a generalised Article 15(c) risk. The parts of the Baghdad Belts concerned are those forming the border between the Baghdad Governorate and the contested areas described in paragraph 1.*

3. *The degree of armed conflict in the remainder of Iraq (including Baghdad City) is not such as to give rise to indiscriminate violence amounting to such serious harm to civilians, irrespective of their individual characteristics, so as to engage Article 15(c).*

□ AlertNet: Bombs across Baghdad kill nine people - sources, 7 November 2015 (published by Reuters) <http://www.trust.org/item/20151107140250-b3be1/>

□ Refugees International, Displaced in Iraq: Little Aid and Few Options, 2 November 2015, available at: <http://www.refworld.org/docid/563868d14.html>

□ UNHCR - UN High Commissioner for Refugees: UNHCR statement on today's attack on vicinity of Baghdad International Airport, including Camp Liberty, in Iraq, 29 October 2015 (available at [ecoi.net](http://www.ecoi.net)) http://www.ecoi.net/local_link/314056/438527_en.html

□ AI - Amnesty International: Iraq: Investigate deadly Camp Liberty rocket attack, 30 October 2015 (available at [ecoi.net](http://www.ecoi.net)) http://www.ecoi.net/local_link/314132/438605_en.html

□ AlertNet: Bomb attack on Shi'ite pilgrims in Baghdad kills 7 -sources, 26 October 2015 (published by Reuters) <http://www.trust.org/item/20151026123425-usojj/>

□ HRW - Human Rights Watch: Protesters Beaten, Abducted, 23 October 2015 (available at [ecoi.net](http://www.ecoi.net)) http://www.ecoi.net/local_link/313776/438185_en.html
http://www.ecoi.net/local_link/313776/438186_en.html

In dit bericht van HRW worden verschillende voorvallen aangehaald van demonstranten die herhaaldelijk geslagen en gewelddadig uiteengedreven zijn door de Iraakse veiligheidsdiensten tijdens anticorruptie-demonstraties in Irak. In sommige gevallen werden demonstranten ontvoerd en geslagen door ongeïdentificeerde mannen in gewone kledij. De voorvallen vonden plaats in augustus, september en oktober 2015 zonder dat er een duidelijke rechtvaardiging voor was. De officier van justitie, die onder het Iraakse strafprocesrecht zich bezig zou moeten houden met strafrechtelijke klachten en het onderzoeken daarvan, heeft niet ingegrepen bij genoemde voorvallen.

□ RFE/RL - Radio Free Europe/Radio Liberty: More Than 50 Killed In Iraqi Car-Bomb Attacks, 5 October 2015 (available at [ecoi.net](http://www.ecoi.net)) http://www.ecoi.net/local_link/312781/437067_en.html

□ BAMF - Federal Office for Migration and Refugees (Germany): Briefing Notes vom 07 September 2015, 7 September 2015 (available at [ecoi.net](http://www.ecoi.net))

http://www.ecoi.net/file_upload/4543_1441960602_deutschland-bundesamt-fuer-migration-und-fluechtlinge-briefing-notes-07-09-2015-englisch.pdf

Andere nieuwsberichten

□ <http://www.iraqinews.com/iraq-war/6-police-elements-killed-wounded-bomb-blast-north-baghdad/>

□ <http://www.iraqinews.com/iraq-war/8-people-killed-wounded-bomb-blast-south-baghdad-4/>

□ <http://www.iraqinews.com/iraq-war/8-people-killed-wounded-bomb-blast-east-baghdad/>

□ <http://www.naharnet.com/stories/en/193742-u-n-watchdog-condemns-iraq-for-executions-rights-abuses>

Min. BuZa, Irak, Ambtsbericht Veiligheidssituatie in Irak, <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2015/10/13/ambtsbericht-veiligheidssituatie-in-irak-2015-10-13>

In Bagdad is de situatie onverminderd slecht en daarmee vergelijkbaar met de vorige verslagperiode. In tegenstelling tot de vorige verslagperiode beperkt het geweld gericht tegen burgers zich niet langer tot

wijken waar de sjiieten de meerderheid vormen. De (zelfmoord)aanslagen die dagelijks plaatsvinden in de stad worden zowel in sjiitische, als in soennitische en religieus gemengde wijken gepleegd. Bagdad blijft de zwaarst getroffen provincie van Irak voor wat betreft aantallen burgerdoden. In de periode 11 december 2014 tot en met 30 april 2015 kwamen minstens 1586 burgers door geweld om het leven en raakten er minstens 4138 burgers gewond. Naast conflictgerelateerd geweld was er in de provincie Bagdad ook sprake van crimineel of sektarisch gemotiveerd geweld, waarbij burgers het slachtoffer zijn geworden.

Verzoeker legt nog verscheidene krantenartikelen neer uit 2016 waaruit de zeer ernstige situatie blijkt.

2.8.

Verzoeker verwijst ook naar zijn argumenten zoals supra uiteengezet in punt V. 1.

Verzoeker meent dat een terugkeer naar Irak, geenszins verenigbaar is met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker krantenartikelen toe (stuk 3).

2.1.3. In de nota met opmerkingen antwoordt de Commissaris-generaal op de door verzoeker aangehaalde middelen en voegt een COI Focus "Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad" van Cedoca van 31 maart 2016 toe.

2.1.4. In een aanvullende nota van 29 augustus 2016 brengt de Commissaris-generaal de volgende gegevens aan ter beoordeling van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad:

- COI Focus Irak "De veiligheidssituatie in Bagdad" van Cedoca van 23 juni 2016

- COI Focus Irak "De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016" van Cedoca van 12 augustus 2016

- een blogbericht "Musings on Iraq: Security in Iraq, Aug 8-14, 2016" van musingsoniraq.blogspot.be van 16 augustus 2016.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De Raad merkt op dat elke asielaanvraag individueel wordt onderzocht, rekening houdend met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. De Raad wijst in navolging van de Commissaris-generaal op de verbondenheid van verzoekers asielrelaas met dit van zijn broer, zodat terecht werd verwezen naar de negatieve beslissing die getroffen werd ten aanzien van verzoekers broer. Aangezien het asielrelaas van verzoeker volledig overeenstemt met het asielrelaas van zijn broer, kan de bestreden beslissing volstaan met een volledige verwijzing naar de negatieve beslissing die getroffen werd ten aanzien van verzoekers broer. De motieven van deze beslissing schragen ook de motieven van de bestreden beslissing. Verzoeker betwist niet dat zijn asielrelaas volledig overeenstemt met het asielrelaas van zijn broer.

De Commissaris-generaal heeft gelet op de verbondenheid van verzoekers asielrelaas met het asielrelaas van zijn broer, terecht verwezen naar de negatieve beslissing die getroffen werd ten aanzien van de broer en de motieven ervan.

De bestreden beslissing motiveert verder wel degelijk dat uit het door verzoeker neergelegde medisch attest blijkt dat gezondheidsproblemen hem verhinderen autonoom te leven, maar dat het attest niet vermeldt met wat voor gezondheidsproblemen verzoeker dan te kampen zou hebben, noch bevat het een sluitende analyse met betrekking tot de oorzaak van zijn problemen. Bijgevolg bevestigt de Raad de motivering dat dit stuk geenszins aanzien wordt als begin van bewijs van de door verzoeker en zijn broer aangehaalde vervolgingsfeiten. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat hij maar moeilijk kan spreken, verklaarde hij tijdens het CGVS-interview dat hij al heel zijn leven maar moeilijk kan spreken (CGVS-gehoorverslag, stuk 4, p. 4).

Ook het medisch attest dat verzoeker op het Commissariaat-generaal neerlegde vermeldt dat de problemen die verzoeker heeft om te spreken reeds aanwezig zijn tijdens zijn kindertijd (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5, nr. 5). Verzoeker kan dus niet dienstig aanvoeren dat het feit dat

hij moeilijk kan spreken, te wijten is aan de overval op 15 februari 2015. Verzoeker verwees tijdens CGVS-interview ook naar het feit dat hij geslagen zou zijn in zijn nek en ribbenkast, maar de Raad benadrukt dat aan de bewering dat verzoeker bepaalde letsels zou opgelopen hebben als gevolg van de overval op 15 februari 2015 geenszins geloof kan gehecht worden nu uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat verzoeker er niet in geslaagd is de problemen met onbekende personen die de winkel van zijn broer zouden overvallen hebben aannemelijk te maken. Verzoeker toont dan ook niet aan dat de verwondingen waarover hij spreekt zouden opgelopen zijn in de door hem geschetste context.

Bovendien hebben de medische problemen die verzoeker inroept geen impact op de bestreden beslissing nu deze verder volledig verwijst naar de negatieve beslissing die getroffen werd ten aanzien van verzoekers broer. Uit het administratief dossier blijkt duidelijk dat verzoeker zijn land van herkomst ontvluchtte omwille van dezelfde problemen die door zijn broer werden aangehaald. Verzoeker betwist niet dat zijn asielaanvraag overeenstemt met het asielaanvraag van zijn broer.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerdde problemen, zodat hij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel. Immers, de Commissaris-generaal heeft verzoekers voorgehouden vervolging, zijn beweerdde ondergane ernstige schade of de ingeroepen bedreigingen terecht als ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoeker zijn asielaanvraag verbindt aan deze van zijn broer, Athir N.R.A.-F. (RvV 188 764). Hij roept geen eigen motieven in.

2.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft zijn broer bij arrest nummer 175 582 van 30 september 2016 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Dit arrest is gemotiveerd als volgt:

“2.3. Verzoeker gaat niet concreet in op de motivering van de bestreden beslissing dat verzoekers asielaanvraag ongeloofwaardig is. De Commissaris-generaal heeft terecht gemotiveerd, zoals hierna verkort wordt weergegeven, dat (i) verzoekers verklaringen uiterst vaag zijn over de identiteit van de overvallers van zijn winkel en het feit dat verzoeker het slachtoffer werd van een gewone overval niet aannemelijk maakt dat hij persoonlijk wordt geviséerd en hij nood heeft aan internationale bescherming; (ii) verzoekers asielaanvraag niet aannemelijk is omwille van een gebrek aan initiatief om meer informatie te bekomen over het onderzoek naar de overval en de huidige stand van zaken van zijn problemen; (iii) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over het aantal overvallers die zijn winkel zijn binnengedrongen; (iv) verzoekers verklaringen over het indienen van de klacht bij de politie niet consistent zijn alsook dat deze niet overeenstemmen met de inhoud van de klacht; (v) verzoekers gedrag na de overval tot zijn vlucht niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft; (vi) geen druk werd gelegd op verzoeker toen begin 2015 werd gevraagd om zich aan te sluiten bij de militie; en (vii) de documenten die verzoeker heeft neergelegd niet van aard zijn om bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

De verwijzing naar de algemene situatie in Bagdad volstaat niet om bovenstaande vaststellingen te weerleggen, daargelaten het feit dat verzoeker met een loutere verwijzing ernaar zijn gegronde vrees niet aannemelijk maakt aan de hand van concrete en geloofwaardige verklaringen. Verzoeker beperkt zich tot de zeer algemene toelichting dat hij volhardt in zijn verklaringen, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet weerlegt.

De aangehaalde motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van het voordeel van de twijfel zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 12, nr. 2) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. In casu is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ 17 februari 2009, *Elgafaji / Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, ECLI:EU:C:2009:94; punt 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, *Diakité / Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, C-285/12, ECLI:EU:C:2014:39; punt 30; EHRM, *NA / Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. / Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde en bijgebrachte informatie als de door verweerder neergelegde informatie en de in het administratief dossier opgenomen informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen,

ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer geïsoleerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers oplevert, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiïeten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiïtische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen

om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt in fine van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.”

Voormelde motivering geldt ook voor verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP